

старовременнитѣ си поселения на сѣверѣ, нито да са подигне къмъ срѣдата. А сега? сега са видѣ въспрѣна и побѣдена на югъ. Лишена отъ нѣколко части на своитѣ владѣния, отнети отъ Франца, Испанія и Холандія, които заплашвахъ да отнематъ отъ нея йоще и други, нападната въ началата на своето морско владичество отъ Россія, Дания, Швейцарія, Австрія и Пруссія, които съставихъ противъ нея съюзъ отъ обрѣженио ненамѣсване; отслабнѣла въ своитѣ средства, съсипана въ промишленността, ограниченна въ търговията си, докаченна въ своята гордостъ, тя сериозно мисляше да припознае независимостта на поселенията, привилегиитѣ на които тя не са съгласяваше да търпи предъ седемъ години. Министерството на лордъ Норта, което нѣкога са отказваше отъ намѣсването на Россія и на Австрія, преди да падне отъ политическитѣ си измами и военни несполуки, опитваше са пакъ да влѣзе въ преговори съ Франклина.

Въ началото на Януарія 1782 год. Давидъ Гертлей даде да разбере приятелю си че отдѣлния миръ, въ който независимостта на Съединенитѣ Щати била би припозната, е работа възможна, но само по диктовката и по предписването на Франца. Франклинъ приставахе само на общи миръ съ Америка и съ нейнитѣ съюзници. Напразно лордъ Нортъ, въ отдѣлни преговори, испитваше американскитѣ пълномощници чрезъ Дига и министритѣ на френския царъ чрезъ Норта. Отъ двѣтъ страни, съ твърдъ голѣмо искусство и еднаква добросъвестностъ му отговаряхъ че на договоръ са съглася-